

Üks õunamüa naesterahwas oli raškeste
haige ja ei tahtnud hea melega surra; agga
temma wa teinepool trööstiis tedda ja ütles:
„Üksford peame jo feik surrema, sellepárrast
árra kurwasta ennast, kui ta ka liggi on.“ —
„Lambapea!“ kárristas naene, pead úlles tõs-
tes, seep se umbest on, et meie üksford peame
surrema. Kui meie 10 eht 12 forda sur-
reksime, siis ei holiis ma sest úhhest korrast
úhtegi!“

Naista hakkab, teine lõppeb,
Tunimene tundma õppeb,
Mõnda udist jure siis,
Kuidas olnud ilma wiis.
